

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 1981/0399.03

עלית הנוער 5, רמות

מספר הוועדה : 23

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' בכסלו תשפ"ה (4.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה : 9:47

שעות סיום הוועדה : 17:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יו"ר ישראל קלרמן:

אורית אליהו, תיק הבא.

אורית אליהו:

אני רוצה רגע לפתוח את המחשב.

ישראל קלרמן:

11:40 בבקשה. תנו לה רגע לפתוח שמה, שרית, הדס, תודה רבה. נוי, תודה רבה. שרית גם לך, תודה רבה.

יואל שבת:

לא, כי הוא מסיר את ההתנגדות.

עמנואל זלטס:

כן, זה יתרון.

ישראל קלרמן:

היועצים המשפטיים, את דיון ההמשך תעשו בחוץ, בבקשה אורית. לא נכנס?

אורית אליהו:

שנייה. עד שזה עולה, אני רק אתן רקע לבקשה. זה תיק שכבר נידון פה לדחייה. תיק שנידון בוועדה כבר אצלנו לדחייה, לצורך השלמת תנאי של תנועה, וכמה תיקונים שדרשנו מהם.

ישראל קלרמן:

כן,

אורית אליהו:

הם התאימו את התוכנית, זה תוספת תואמת תב"ע לסופרזול ובגדול, ובנוסף ממ"ד, הממ"ד לא תואם תוכנית,

ישראל קלרמן:

מה זה סופר?

אורית אליהו:

כן, שמאפשרת גם עמודה לשאר דיירי, לדירות מעל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אורית אליהו:

וגם שינויים בפיתוח, בגלל התוספת שהתב"ע נתנה, זה מפריע קצת לכניסה לבניין, אז הם מציעים גישה ומדרגות מהצד. יש לנו פה חמש התנגדויות,

ישראל קלרמן:

מה לא כמו התב"ע?

אורית אליהו:

מה?

ישראל קלרמן:

מה לא כמו התב"ע?

אורית אליהו:

הממ"ד,

ישראל קלרמן:

הממ"ד?

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

זה התנגדות לממ"ד?

אורית אליהו:

לא, ההתנגדויות הם גם על החלק שתואם תוכנית, הם טוענים שהפיתוח שטח, הגישה לבניין שמציעים להם, הם לא אוהבים.

ישראל קלרמן:

זה נכון?

אורית אליהו:

וזה לא, הם הציעו לי, המתנגדים הגישו לנו תוכנית עם פרטים, לפיתוח שטח, בדיוק איך שהם רוצים, והאדריכל התאים את זה למה שהמתנגדים רוצים, והם עדיין לא הסכימו לעשות הסרת התנגדות, ניסינו לעשות פה גישור ולא הלך.

ישראל קלרמן:

מביאים את זה להחלטה.

עמנואל זלטס:

התב"ע (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה 5, בגלל שב – 5.

עמנואל זלטס:

התב"ע (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

רגע, אז הם נשארו עם התוכנית המקורית שלהם?

עמנואל זלטס:

לא, לא, תיקנו,

אורית אליהו:

לא, הם כן, התאימו קצת,

יהודה פרוידגר:

הם כן שינו את הפתח.

אורית אליהו:

פרטים בהתאם ל - , כן, לא פתחים, מדרגות פיתוח, ופרטי בניין,

ישראל קלרמן:

טוב, אפשר להכניס אותם?

אורית אליהו:

כן, לדעתי שייכנסו, אני אפתח את זה, מאיפה.

ישראל קלרמן:

זה לא תואם בגלל הממ"דים,

עמנואל זלטס:

כן, לא רק זה,

ישראל קלרמן:

יש חמש מתנגדים. לכן אני אומר.

עמנואל זלטס:

אז אי-אפשר את החלטה 10%.

ישראל קלרמן:

צריך להגיד לפרוטוקול, עוד שנייה, הדס זוכרת את זה. מה? יואל.

יואל שבת:

מה?

ישראל קלרמן:

אמרת שאתה פה עד שבע.

עמנואל זלטס:

הוא בא ליהנות.

ישראל קלרמן:

בסדר. אז זה יואל. בסדר. מאה אחוז. טוב,

עמנואל זלטס:

אולי תתקדם לפה יותר,

נלי צדוק:

כן, בדיוק שיזוזו.

עמנואל זלטס:

שהמבקשים ישבו שם. שב פה ליד יונתן, שלום יונתן.

ישראל קלרמן:

אנחנו בתיק 1981/399.3, חברים,

עמנואל זלטס:

מתנגדים?

ישראל קלרמן:

עמנואל, תן.

דליה אלפסי:

תשבו בבקשה.

ישראל קלרמן:

דליה. אפשר?

לאה שוורצמן:

אני הפעם מתנגדת. לאה שוורצמן.

ישראל קלרמן:

טוב. עוד פעם אני חוזר אנחנו בתיק 1981/399.3, בעליית הנוער 5, תוספת לחנות זול ובגדול, ביחד עם ממ"דים, לכולם או רק לזול ובגדול? לכל העמודה? הבקשה הזאת לכל?

אורית אליהו:

לא, רק לזאת.

ישראל קלרמן:

רק אפשרות שיהיה אחרי זה לזה, טוב, והגיעו מתנגדים לבקשה ונשמע אתכם, רק כל מי שמדבר שיגיד את שמו, שהמקליט, ורושם הפרוטוקול ישמע אתכם, עוד רגע. זה בסדר, לא צריך את זה. כן, לא צריך את זה על פי חוק,

לאה שוורצמן:

אני רוצה לדבר באנגלית.

ישראל קלרמן:

לדבר באנגלית, אין מתרגם, אני אבין, אבל יש פה אחרים שלא יבינו, לי אין בעיה. אני לא רוצה שפרוידגר יסתבך.

עמנואל זלטס:

תתרגם להם, ישראל.

תמר זיו:

כל עוד שהעו"ד של זול וגדול שיבין מה הם אומרים.

ישראל קלרמן:

לא, לא, סליחה, סליחה,

יהודה פרוידגר:

אנחנו צריכים להבין,

ישראל קלרמן:

סליחה, מי זה? אני לא מבין, אפשר, לא, לא, שנייה, שנייה. לאה שוורצמן, את רוצה לדבר?

נלי צדוק:

הוא מתחיל בעברית.

ישראל קלרמן:

אני עכשיו קובע מי ידבר ומתי ידבר, נכון? בבקשה תדברי.

לאה שוורצמן:

אז אנחנו מכירים את מנשה, ואנחנו מפרגנים לו את החנות, בשמח הזה חנות שמתפקדת יפה. ואנחנו שמחים גם שהוא פנה מיד להוציא היתר בנייה בשביל לסדר את ההשתלטות שלו על השטחים המשותפים, אנחנו שמחים שהוא יוכל לסגור אותם ושנוכל לעבור לבניין בצורה,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

לאה שוורצמן:

היום זה בין המדפים. אני מביאה אורח, אני מתפדחת, בין המדפים של זול ובגדול הביתה.

יואל שבת:

בשביל זה יש לי אותך.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי. לא הבנתי,

יהודה פרוידגר:

אבל השאלה, את מסכימה, או שאת מברכת?

ישראל קלרמן:

לא, לא, עזבי את הברכות, רגע, שנייה, שנייה, את בתור, את מגישה פה?

יהודה פרוידגר:

עד עכשיו,

ישראל קלרמן:

רגע, חברים, תנו לי רגע שנייה אחת, אני רוצה לשאול אותה שאלה, לאה שוורצמן שנייה, את מגישה פה תוכניות, נכון?

לאה שוורצמן:

אני דיירת בבניין.

ישראל קלרמן:

שנייה, עכשיו את,

לאה שוורצמן:

אני לא מגישה תוכניות.

ישראל קלרמן:

עכשיו, לא,

לאה שוורצמן:

הוא מגיש את התוכנית.

ישראל קלרמן:

את מכירה, לא פה, את מכירה את ה - ,

לאה שוורצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

היא הבינה.

ישראל קלרמן:

את מכירה את ה - , את התהליך.

לאה שוורצמן:

אני רוצה להסביר,

ישראל קלרמן:

לפני שנכנסתם אמרו לי, שיש פה איזה בקשה, להרחבה ע"פ תב"ע,

לאה שוורצמן:

יפה.

ישראל קלרמן:

על מה את מתלוננת עכשיו? זה אני רוצה,

לאה שוורצמן:

להסביר רגע,

ישראל קלרמן:

זה שתגידי לי.

לאה שוורצמן:

40 שנה אנחנו עולים במדרגות האלה, נכנסים לבניין. הגיע זול ובגדול, כל זה נהיה חלק מהסופר, ואנחנו עולים דרך מדפים. יפה מאוד, הוא פנה מיד להוציא היתר בנייה להסדיר את הדבר הזה שהוא בלתי נסבל, אנחנו מכבדים אותו על כך, ושמחים מאוד (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אז איפה הבעיה?

לאה שוורצמן:

מה עכשיו? ברגע שהוא בונה לפי תב"ע, הוא צריך להרוס לו, לסגור לנו את המדרגות, אנחנו יותר לא יכולים לגשת לבניין מחניות הרכבים שלנו.

ישראל קלרמן:

כן,

לאה שוורצמן:

ולכן הוא צריך, בצורה הגיונית, מוצע לנו פתרון, ולהוציא לנו מדרגות. ישבתי עם מנשה, דיברנו על זה, הגענו למסקנה איך יהיו המדרגות בצורה שתכבד אותנו כמו המדרגות שהיו עד היום.

ישראל קלרמן:

אז איפה הבעיה?

לאה שוורצמן:

בצורה נוחה ומקסימה. איך אני דואגת לעצמי, ויודעת שלכל הדיירים, שאני מייצגת,

ישראל קלרמן:

שמה?

לאה שוורצמן:

בניין של 10 דיירים, שהמדרגות האלה ייבנו רחוק.

ישראל קלרמן:

זה בהיתר, מה?

לאה שוורצמן:

אבל זה שזה בהיתר זה עדיין לא מחייב אף אחד שזה,

ישראל קלרמן:

מה את רוצה שאני אעשה? רגע שנייה,

לאה שוורצמן:

תנאי להיתר.

ישראל קלרמן:

מה? תנאי להיתר?

עמנואל זלטס:

אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

שנייה,

לאה שוורצמן:

הוא לא יכול להתחיל לבנות,

יואל שבת:

אני לא,

לאה שוורצמן:

עד שהוא בונה לנו מדרגות,

ישראל קלרמן:

אבל רגע, למה את חושבת שהוא לא יעשה את זה? תסבירי לי,

לאה שוורצמן:

רגע, ברגע שהוא מתחיל לבנות,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, פתחתם עם זה שאתם מסתדרים,

לאה שוורצמן:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

למה שילך נגדכם? תסבירי, עוד מעט נשמע אותו, אבל סתם אני רוצה להבין, למה את חושבת שזה לא יקרה? אבל הבנתי, והבנתי את בקשתך.

לאה שוורצמן:

רגע, רגע, מה זה מדרגות? זה (לא ברור), זה חיפוי אבן, זה,

ישראל קלרמן:

מה שמופיע בהיתר, הוא יצטרך לעשות, זה ברור, יש פה היתר, תודה רבה.

לאה שוורצמן:

עכשיו, רגע, ההרמוניקה ששורטטה, שורטטה בצורה גרועה, עם הרבה הרבה שגיאות, והרבה הרבה קווים מיותרים, מה הוא היתר.

יואל שבת:

נכון,

ישראל קלרמן:

על זה אני סומך על ה - ,

לאה שוורצמן:

כשאני אגיע (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הפרנטיות שלנו, שידועות לקרוא היתרים, ומה קיבלו בהיתר, ואיך, תודה רבה.

לאה שוורצמן:

אבל זה אמור להגיע לוועדת התנגדויות, מתוקן.

ישראל קלרמן:

אל תדבר, מה?

עמנואל זלטס:

אבל מה שיוחלט פה, זה מה שהוא יגיש.

ישראל קלרמן:

זה יגיע להוציא היתר בנייה, צריך לבוא מתוקן סופי. אלינו זה מגיע, כמו שמסבירים לנו.

לאה שוורצמן:

אני רוצה לעלות לבית, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בעזרת השם, הבנתי, הבנתי. ואת צודקת, תודה רבה.

לאה שוורצמן:

זה קשה, אני מציעה כתנאי להיתר.

ישראל קלרמן:

מה?

לאה שוורצמן:

לאכופ דבר כזה, זה קשה, ולכן אני מציעה את זה כתנאי להיתר.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך, ששמעתי את בקשתך, עכשיו אני שואל אותך עוד שאלה אחת,

לאה שוורצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

האם את מייצגת אותם, או שהם רוצים לדבר כמוך בדיוק, ולכן אני יכול,

לאה שוורצמן:

בבניין אחר למטה.

ישראל קלרמן:

הם באים בנושא אחר?

לאה שוורצמן:

באים לנושא אחר.

דליה אלפסי:

מה כתב ההתנגדות?

לאה שוורצמן:

אני מגיעה בשם השכנים שבבניין שלי, שכנה נוספת היא רצתה להגיע גם.

ישראל קלרמן:

הבנתי, מאה אחוז,

יהודה פרוידגר:

סתם,

ישראל קלרמן:

בבקשה. הבא בתור.

לאה שוורצמן:

הוא מעוניין בזה,

ישראל קלרמן:

חברים,

לאה שוורצמן:

אבל צריך שהעירייה תסכים.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

תמר זיו:

טוב, שמי תמר אני גרה בבניין, אני שכנה של לאה קומה מתחתיה, אני גרה באותו בניין. אני רק רוצה לציין מלכתחילה השטח של הבניין הזה הוא על רחוב קטן ללא מוצא בלי שום אזור מסחרי שום שטח מסחרי אין חנויות בכלל מסביב. המתחם בתב"ע, בהתחלה היה מתחם של שתי חנויות מאוד קטנות מחולקות באמצע, או שני מתחמים, לא משנה אם זה חנויות, או זה יכול להיות מקום לקוסמטיקה או מספרה, מחולקת עם קיר, שני עסקים מאוד מאוד קטנים ומינוריים, בגלל שזה לא אזור תעשייה, אין גם מגרשי חנייה מסביב,

יהודה פרוידגר:

יש סופרים שכונתיים.

תמר זיו:

סליחה?

יהודה פרוידגר:

יש סופרים שכונתיים, לא כל הסופרים באזור תעשייה,

תמר זיו:

אבל פה זה רחוב קטן ללא מוצא,

ישראל קלרמן:

אנחנו מכירים, יהודה, אתה מכיר את המקום? כן,

יהודה פרוידגר:

בטח.

תמר זיו:

הבניין עצמו הוא בניין עם קומות, אחד מהתנאים של חוק העזר בעירייה לאישור עסקים, זה שתהיה נגישות, למקום הזה אין בכלל נגישות.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה נגישות?

תמר זיו:

יש מדרגות מכל הכיוונים,

ישראל קלרמן:

אין נגישות של,

תמר זיו:

אין בכלל נגישות.

ישראל קלרמן:

נכים,

יהודה פרוידגר:

של העסק,

תמר זיו:

והוא קיבל,

ישראל קלרמן:

אני מבין שהוא צריך לקבל עכשיו, רישיון עסק הוא לא,

תמר זיו:

הוא קיבל באיזה שהיא דרך, אני רוצה שזה יהיה כתוב, שאני לא יודעת איך המקום הזה קיבל רישוי עסקים, כשיש מדרגות להכול,

ישראל קלרמן:

זה לא נוגע אלינו אבל,

תמר זיו:

יש לי תמונה של אישה קשישה יושבת על כיסא גלגלים באמצע הרחוב, עזבו אותה והלכו לעשות קניות, בגלל שפשוט אין דרך להגיע, אני פניתי למחלקת הרישוי בעירייה, לפני שניתן רישוי לעסק. ואמרו לי, אתם לא צד, לפי החוק אתם לא צד, לא מעניין אותנו מה אתם חושבים, והרישיון ניתן בניגוד לחוק העזר העירוני, זה אני רוצה שיהיה כתוב בפרוטוקול,

יהודה פרוידגר:

השאלה אם פה זה השולחן,

ישראל קלרמן:

לא, לא, בוודאי שלא, תודה רבה שמענו.

תמר זיו:

רגע שנייה לא סיימתי.

ישראל קלרמן:

כן,

תמר זיו:

דבר שני, ביקשו פה מקלט, עכשיו עד כמה,

יהודה פרוידגר:

ממ"ד,

תמר זיו:

עד כמה שאני מבינה הממ"ד הזה הוא חורג, נכון?

ישראל קלרמן:

במה הוא חורג?

תמר זיו:

יש אישור, יש תמיד אישור בנייה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא חורג, הוא, אני אסביר לך,

תמר זיו:

מקו הבניין,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

הוא חורג מקו בניין,

ישראל קלרמן:

כן, אבל,

יהודה פרוידגר:

מותר לו.

ישראל קלרמן:

יש תב"ע שמותר לבנות, ופה ממ"דים,

תמר זיו:

כן,

ישראל קלרמן:

בונים גם מחוץ ל - ,

תמר זיו:

אוקי, למקום, מקלט בונים,

ישראל קלרמן:

בשטחים (לא ברור) של התב"ע.

תמר זיו:

למקום הזה יש ממ"ד, בתוך המתחם שלו, למה הוא צריך עוד מקלט? למה אתם מאשרים לו חריגה?

ישראל קלרמן:

לא, אנחנו היום בעד ממ"דים לכל דירה, זה פתח לקבל ממ"ד לעלות למעלה, עד למעלה, לדיירים.

תמר זיו:

יש פה ממ"ד בתוך,

ישראל קלרמן:

עוד פעם,

תמר זיו:

השטח שלו.

ידידיה דוידאן:

נניח והיא צודקת,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, אתה לא תסביר, כשאני אגיד לך להסביר, תסביר, שנייה תן לי לשמוע אותה עד הסוף.

תמר זיו:

יש לו ממ"ד,

ישראל קלרמן:

הבנתי,

תמר זיו:

למה, זה שטח, למה אין ממ"ד,

ישראל קלרמן:

ואני מסביר לך עוד פעם.

תמר זיו:

כן,

ישראל קלרמן:

אני מסביר לך עוד פעם,

תמר זיו:

אני הבנתי מה שאתה אומר, לבנות קומה,

ישראל קלרמן:

לא הבנת,

תמר זיו:

ממ"דים בגלל כל הדירות.

ישראל קלרמן:

לכן אני אומרת,

תמר זיו:

לבנות ממ"דים, אני אומרת לך,

ישראל קלרמן:

אם יבוא השכן מלמעלה, וירצה לבנות ממ"ד, ונרצה לתת לו ממ"ד.

תמר זיו:

כן,

ישראל קלרמן:

הוא חייבת ללכת עד למטה, עכשיו הוא מתחיל ומסדר להם,

תמר זיו:

אני אענה לך יש לך התנגדות של מי שכתבה את זה, פשוט היא לא יכולה להגיע היום לדיון, שאם
בונים ממ"דים פה, יש דירה, זה סלון של דירות בכל הקומות, אם בונים פה ממ"ד, יש להם מול האף
במרחק של מטר,

ישראל קלרמן:

אנחנו נקרא את זה,

תמר זיו:

בניין, יש להם פה,

ישראל קלרמן:

מה שמה,

תמר זיו:

שמה? מיכל יוספוב,

יוחנן וייצמן:

ראיתי, אז אנחנו נקרא את זה,

תמר זיו:

היא פשוט לא יכולה להגיע לפה.

ישראל קלרמן:

אנחנו נקרא את ההתנגדות שלה.

תמר זיו:

אם פה מאז בונים, ויש פה 3 קומות,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

תמר זיו:

שבכל הקומות זה הסלון, ופה יש להם חלון. יש להם פה חלון שיוצא מטר מפה, אתם חוסמים להם את כל הסלון. פשוט את כל הסלון, אם אתם מאשרים את זה, ואין שום סיבה לאשר את זה,

ישראל קלרמן:

טוב.

תמר זיו:

כשיש כבר ממ"ד בתוך השטח, דבר נוסף,

דובר לא מזוהה:

אין ממ"ד,

תמר זיו:

זה שטח של גינה,

יהודה פרוידגר:

היא שלחה התנגדות?

ישראל קלרמן:

לא, לא, כן, כן, היא שלחה אנחנו נקרא אותה.

תמר זיו:

זה כתוב לכם.

ישראל קלרמן:

כן,

תמר זיו:

היא כתבה את זה,

ישראל קלרמן:

כן,

תמר זיו:

זה שטח שהוא שטח של גינה שלנו, למה אנחנו צריכים לאבד גינה, גם ככה, אנחנו עכשיו מאבדים גינה, כל זה, מבחוץ זה שטח של גינה. זה שטח של גינה אנחנו עכשיו נאלצים לאבד גינה עם צמחייה, ולבקש שסוף (לא ברור) יבנו לנו מדרגות במשטח כניסה לבניין, כדי שלא נעבור (לא ברור), הכניסה הרחבה בכניסה,

ישראל קלרמן:

היא אמרה את זה כבר, כבר לאה אמרה את זה,

תמר זיו:

לזול וגדול, נכון להיום, אין סנטימטר אחד, מחוץ לקירות הבניין, הם השתלטו על כל השטח הזה, ויש להם דוכנים על כל השטח בניגוד לחוק, אין להם סנטימטר אחד שלהם, השטח שלהם הוא רק פה, בתוך הקירות. אנחנו צריכים לעבור דרך כל המתחם שלהם, של פירות וירקות.

ישראל קלרמן:

הבנו,

תמר זיו:

וכולה. מעבר לזה, שהמשאיות שלהן חוסמות, ככל שייבנה שטח יותר גדול, זה רחוב חד סטרי קטן, המשאיות מפריעות גם היום, פורקות סחורה, חוסמות המון מסלולים, חוסמות לנו חניות,

ישראל קלרמן:

את קונה שם?

תמר זיו:

אני לא קונה, אני לא קונה.

ישראל קלרמן:

דווקא (לא ברור),

תמר זיו:

אני יודעת, פעם אחת לא הייתי שם, כל החניות מקדימה, לפי שטח המתאר המקורי של (לא ברור) עם בתוך שטח המתאר של הבניין שלהם. העירייה לקחה את שטחי החנייה כדי להפוך, את החנייה של כולם. החנייה הזאת הפכה לחנייה של הסופר, אין לנו חניות, תפסו לנו את החניות של הבניין. ככל שיגדילו, תהיה תנועה יותר גדולה,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

תמר זיו:

יותר גדולה, ואני רוצה,

ישראל קלרמן:

תודה.

יהודה פרוידגר:

גולדה מאיר, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

עוד רגע, עוד רגע,

תמר זיו:

וזה אני מבקשת, סליחה זה אני מבקשת גם בנוסף,

ישראל קלרמן:

שהם יבקשו, אז אנחנו,

תמר זיו:

סליחה זה אני מבקשת גם בנוסף למה שלא אמרה, ויש פה כניסה שאני הבנתי שהם הולכים לבנות לנו, כי יש פה, יש לנו את המקלט של כל הבניין, ויש דרך מילוט, ואם הם לא ייבנו פה את המדרגות עם הכניסה מצוינת פה כניסה נפרדת בנוסף לכניסה הראשית שלא דיברה עליה, אני מבקשת שתהיה סגורה, עם דלת ברזל, כדי שרק, עם שער, עם קודן שרק לנו תהיה כניסה, אופציה אחת, זאת אומרת כדי שגם, שרק לנו תהיה קודן, ושלא יהיה אף אחד שיוכל להיכנס לבניין חוץ מאיתנו.

ישראל קלרמן:

טוב.

תמר זיו:

בנוסף לקודן ולשער, שיהיה בכניסה ראשית לא רק אבנים והריצוף, אלא בכניסה הראשית שהם בונים במקום הכניסה שיש היום שהיא לתוך החנות שלהם, אנחנו מבקשים שהם יממנו שער עם קודן, כדי שיהיה קודן רק לדיירים, כי מה שקורה היום,

ישראל קלרמן:

מה זה השער הזה? מה את אומרת? על מה את מדברת?

תמר זיו:

לאה ביקשה שהם ייבנו,

ישראל קלרמן:

זה הבנתי.

תמר זיו:

יפתחו כניסה נפרדת,

ישראל קלרמן:

מה זה הכניסה ההיא, מה זה הכניסה ההיא? שהם עכשיו מבקשים, כניסה חדשה לחנות?

תמר זיו:

כניסה עם מדרגות, למקלט שלנו,

לאה שוורצמן:

יציאת חירום.

תמר זיו:

שזה יציאת חירום למקלט.

ישראל קלרמן:

זה הבנתי, אבל,

תמר זיו:

אני מבקשת שגם,

ישראל קלרמן:

מה הם מבקשים שם?

תמר זיו:

מי זה הם?

ישראל קלרמן:

הסופר.

תמר זיו:

יש פה שרטוט שהם, שרטוטים שבונים מדרגות. אני מבקשת שבנוסף למדרגות, יהיה פה שער עם קודן, כדי שלא ייכנסו,

ישראל קלרמן:

ומה הם מבקשים למדרגות?

תמר זיו:

יציאת חירום מהמקלט.

ישראל קלרמן:

לכם?

תמר זיו:

יש לנו לכל הבניין,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

תמר זיו:

יציאה אחת. אני מבקשת שיהיה שער עם קודן,

ישראל קלרמן:

שמעתי,

תמר זיו:

עם מדרגות שהם בונים לנו, שהיום כל מי שמגיע לסופר נכנס דרך הבניין, עובר דרך הבניין, שוברים לנו שם בקבוקים, וטינופת, ולכלוך, הבניין הפך לקטסטרופה, והוא הפך למעבר לכל הקונים.

ישראל קלרמן:

תודה.

אלכסנדר:

את השם שלך, שם מלא.

לאה שוורצמן:

זיו.

אלכסנדר:

תמר זיו?

תמר זיו:

אני מופיעה בהתנגדות.

ישראל קלרמן:

ואתם, באנגלית זה, השם שלכם,

לאה שוורצמן:

הוא מבקש ממני להסביר, אז הוא,

ישראל קלרמן:

מה השם שלהם?

מארק גוגנהיים:

מארק גוגנהיים, וסוזן.

לאה שוורצמן:

מארק גוגנהיים, וסוזן גוגנהיים.

ישראל קלרמן:

מה? יש לי את זה אז מה? לא הבנתי שזה מה?

לאה שוורצמן:

כרגע מה שקורה,

ישראל קלרמן:

אני אקרא את זה, אקרא.

לאה שוורצמן:

אני אגיד בשמו.

ישראל קלרמן:

"לפני הכניסה למקום הזה, התלוננו עד כמה תחנות ברחוב מגורים, העירייה הגיעה חקרה שהמקום היה בשיפוץ (לא ברור)".

לאה שוורצמן:

מה שחשוב לו זה שה - , המשאיות בשלוש לפנות בוקר, בארבע לפנות בוקר, והחניות שנתפסות, זה בעיקר.

ישראל קלרמן:

הוא אומר, (לא ברור). אז הוא כותב את זה, בחמש בבוקר, מצפצפים, והמשאיות, מורידים את הסחורות ממקומות החנייה, (לא ברור) השכונה. גם הלקוחות תופסים את החנייה, חונים באדום לבן, חוסמים תנועה, (לא ברור) משמש את החנות, (לא ברור) את הירקות והפירות שלהם. שירד

לחנות, שטח ציבורי לבניין הדירות, בנוסף קרטונים, חוסמים את המדרכה. (לא ברור) חנות מאוד גדולה, חנות משאיות, בעיות תנועה וכולה, וכולה. טוב, תודה רבה. עוד משהו? לא, כן מי משיב?

עמנואל זלטס:

רגע, יש עוד התנגדות.

ישראל קלרמן:

איפה? רגע שנייה, נכון הוא אומר, שוורצמן מיכל, יוסף, סליחה, תמר,

תמר זיו:

כן,

ישראל קלרמן:

את דיברת על מיכל יוספוב אמרת?

אריאל גולן:

לא, לא, היא גוגנהיים.

ישראל קלרמן:

שהיא (לא ברור),

תמר זיו:

מיכל יוספוב שהיא הגישה,

ישראל קלרמן:

"לא נתתי הסכמתי להרחבה, הרחבה היא עבור הסופר שכבר השתלט על הכניסה לבניין, לקח שטחים ציבוריים לכל הדיירים, הבניין ביקשה לבנות ממ"ד, מעל הרחבה, תהווה חסימה של האור לדירה שלי בסלון, המשמעות היא, שכאשר אני יושב במרפסת, אני אראה אל מול עיני קיר, (לא ברור) נכנס שמש לבית, ערך הדירה שלי תרד וכולה, (לא ברור) רישיון עסק". בבקשה.

יוחנן וייצמן:

יש רישיון עסק או לא?

עמנואל זלטס:

שריקי.

יהודה פרוידגר:

יש את גוגנהיים,

ישראל קלרמן:

אבל שריקי אתם גם מכירים?

ישראל קלרמן:

אבל היא גרה ברחוב סמוך.

עמנואל זלטס:

תקריא את זה.

מארק גוגנהיים:

יש חנות,

יהודה פרוידגר:

הרב קלמן, הוא מדבר,

מארק גוגנהיים:

יש חנות שכבר קיים, הם הולכים לעשות חנות יותר גדולה, הבעיה כבר בכביש, אין מקום. בערב שבת, או ביום חמישי, בתוך היום כל הזמן יש רעש, (לא ברור) המשאית.

יהודה פרוידגר:

המשאיות.

מארק גוגנהיים:

המשאיות באמצע היום באמצע הלילה, לא משנה, וזה היה צריך להיות הכביש, האזור מגורים, בשביל קווי, עכשיו אם עושים חנות יותר גדולה, זה יותר משאיות, ויותר בעיות כזה, ואין מקום בשביל זה. אין מקום בכביש לעבור אפילו.

יהודה פרוידגר:

איפה אתה גר?

ישראל קלרמן:

יהודה, יהודה.

מארק גוגנהיים:

(לא ברור) בבניין.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, תודה רבה. אז גם קראנו את ההתנגדות, לא, שנייה, אני רוצה להקריא עוד אחד,

מארק גוגנהיים:

אין חניות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שריקי, אבל היא כותבת שהיא גרה ברחוב סמוך, ואז היא מדברת על הפקקים שנוצרים בגלל זה. להורים שכן גרים בסמוך למכולת, שאני באה לבקר, אין חנייה, רחוק מאוד לנסוע 4 ילדים קטנים, לכלוך של המכולת, קרטונים וסחורה, היא מרחיבה, גם אמרתם. את רוצה להוסיף משהו לפני שאני שומע אותם? מה?

לאה שוורצמן:

אני אחרי שדנתי עם מנשה מה אפשר לעשות, לעשות את זה,

ישראל קלרמן:

מתי דנתם? מנשה דיברת לעכשיו?

לאה שוורצמן:

אני אומרת אנחנו ניסינו לעבוד ביחד, לפתור את הבעיה, אז הכנתי לו תוכנית של המדרגות מפורטת, כמו שצריך להיות. הבאתי את זה כקובץ, אתה רוצה להציג?

ישראל קלרמן:

לא עכשיו לא עכשיו, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

איפה לפתוח פה קבצים.

ישראל קלרמן:

עכשיו, אני לא רואה קבצים.

עמנואל זלטס:

את צריכה לשלוח,

ישראל קלרמן:

בבקשה, מי משיב?

ידידיה דוידאן:

אני, אני רוצה,

תמר זיו:

היא רוצה לדבר.

ישראל קלרמן:

מה היא רוצה להוסיף משהו? שמענו מדויק הכול. היא רוצה להוסיף?

עמנואל זלטס:

התגובה שאחרי זה.

ישראל קלרמן:

להוסיף משהו?

יהודה פרוידגר:

כן,

סוזן גוגנהיים:

(אנגלית) יש גם בית ספר מעבר לרחוב, בזמן השעות של הבית ספר, כשאנשים נכנסים ויוצאים, המשאיות שמה,

ישראל קלרמן:

אני לא מבין אנגלית,

סוזן גוגנהיים:

(אנגלית).

יהודה פרוידגר:

אני אתרגם, היא אומרת שיש בית ספר, ובזמן שתלמידים עוברים, המשאיות באות ונוסעות.

ישראל קלרמן:

אז הבנתי, לא צריך להגיד לי, הבנתי הכול.

יהודה פרוידגר:

אני מתרגם לפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

שמענו.

עמנואל זלטס:

יותר טוב,

ישראל קלרמן:

לפרוטוקול. תודה רבה, תודה רבה. בבקשה. מי אתה?

ידידיה דוידאן:

אני המתכנן של ה - ,

ישראל קלרמן:

שנייה, לא, לא, למה אתה לא,

יואל שבת:

תראה שם, תראה שם.

ישראל קלרמן:

בוא תראה לי פה, אל תעמוד לי פה, תעמוד שם, ולפני זה, הוא רוצה, מי אתה?

מנשה שרגא:

אני מנה שרגא, אני מפעיל את החנות.

ישראל קלרמן:

אתה מה?

מנשה שרגא:

אני מנה שרגא, אני מפעיל את החנות.

יהודה פרוידגר:

הזכין.

מנשה שרגא:

הזכין של החנות.

ישראל קלרמן:

מנה שרגא. כן.

מנשה שרגא:

קודם כל,

ישראל קלרמן:

אתה בעל הבקשה, אתה מבקש את הבקשה, כן.

יוחנן וייצמן:

שימוש חורג, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

יש להם, מותר להם. כן,

מנשה שרגא:

הגענו להסכמה, עם השכנים, חלקם שהם מתנגדים, אבל רובם 80% הם איתנו והם רוצים את ה - ,
ומבינים כמה זה נתן להם החנות, עם כל ההתנגדויות, כמה זה נתן להם איכות חיים יותר טובה
שהם יכולים,

ישראל קלרמן:

מתחת לבית יש,

מנשה שרגא:

מתחת לבית יש להם הכול. עכשיו אנחנו,

לאה שוורצמן:

אני יכולה להתנגד,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, לא, אתם לא מדברים, אתה מדבר אלינו עכשיו.

מנשה שרגא :

לכל עניין המדרגות, אין לנו שום בעיה. אנחנו הגענו להסכמה, ואנחנו נעשה את זה בצורה הכי טובה, בתקנים לפי התקנים שיהיה,

ישראל קלרמן :

ולא יהיה מצב שתגמור את ההרחבה לפני המדרגות.

מנשה שרגא :

קודם כל אנחנו רוצים להתחיל,

ישראל קלרמן :

יפה,

מנשה שרגא :

את המדרגות,

ישראל קלרמן :

מצוין.

מנשה שרגא :

תנו לנו אישור להתחיל, אנחנו מחר בבוקר מתחילים איתם.

ישראל קלרמן :

הבנתי.

מנשה שרגא :

אנחנו מבינים את המצוקה שלהם, שהם צריכים לעבור בצורה הזו, אנחנו רוצים לפתור אותה,

ישראל קלרמן :

מאה אחוז,

מנשה שרגא :

אם ייתנו לנו אפשרות לעשות את זה, אנחנו מחר בבוקר מתחילים ועושים את זה,

ישראל קלרמן :

מצוין.

מנשה שרגא :

לפי תקנים, לפי בדיוק מה שהיא ביקשה.

ישראל קלרמן :

אתה רוצה להגיד, אתה אומר במילים אחרות, שאתה רוצה להטיב עכשיו עם כל ההרחבה הזאת, ולא להרע, זה מה שאתה אומר,

מנשה שרגא :

נכון, ואנחנו,

ישראל קלרמן :

ומה לגבי אבל ה - ,

מנשה שרגא :

עכשיו לגבי הממ"ד, הממ"ד יש שמה היתר,

ישראל קלרמן :

לגבי הממ"ד, שנייה, לפני הממ"ד, כן, אורית, התב"ע זה למסחר או שאת, בתב"ע יש להם שימוש חורג למסחר?

אורית אליהו :

לא, יש שם שטח למסחר.

ישראל קלרמן :

בתב"ע,

אורית אליהו :

כן, כן.

לאה שוורצמן :

שתי חנויות קטנות.

מנשה שרגא :

לגבי הממ"ד,

ישראל קלרמן:

לא, לפני הממ"ד, אני רוצה לשאול לגבי כל מה שהם אומרים המשאיות בשלוש בבוקר, בארבע בבוקר, אתה יכול אין בזה ש - ,

מנשה שרגא:

שמעתי כמה פעמים, דיירים שאומרים, הנהג שמוריד את הלחם עושה רעש, פניתי גם לחברה לאנג'ל, וגם הנהג בעצמו, ביקשתי שלא יעשה את,

ישראל קלרמן:

טוב.

מנשה שרגא:

שלא יעשה את זה, ולדעתי כבר,

ישראל קלרמן:

לגבי הממ"ד, בבקשה.

יהודה פרוידגר:

אפשר, אפשר להזמין,

ישראל קלרמן:

בסדר.

יהודה פרוידגר:

אפשר להנחות את המשאיות להגיע אחרי 7 או משהו. 6.

ישראל קלרמן:

ממ"ד, בבקשה.

מנשה שרגא:

הממ"ד הזה, זה לא ממ"ד, יש שמה מטר על מטר, זה לא תקני, 1.70 מטר,

ישראל קלרמן:

אז למה צריך אותו?

מנה מה?

ישראל קלרמן:

אני הבנתי, מה שהציגו לי את זה,

אורית אליהו:

הוא מדבר על המקלט הקיים.

ישראל קלרמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

על הקיים הוא מדבר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, שנייה, שנייה, עוד פעם מנש אמרנו? אז אני רוצה להגיד רגע משהו, כשהציגו לי את זה, אז הבנתי שאתם רוצים לעשות ממ"ד, אם כל השכנים ירצו לעשות ממ"ד, ננעשה שיהיה להם על מה להסתמך, זה עליך. אבל אם היום המצב הוא שרק אתה מבקש, והם לא מבקשים עדיין, למה אני צריך את זה היום?

ידידיה דוידאן:

יש תוכנית צל,

ישראל קלרמן:

שנייה, אני לא רוצה תוכנית צל, אני שואל אותו שאלה.

מנשה שרגא:

אזעקה עכשיו לפני חודשיים, הייתה אזעקה,

ישראל קלרמן:

אמרו שיש לך מקלט אבל.

מנשה שרגא:

אין לי מקלט.

תמר זיו:

יש שם ממ"ד.

מנשה שרגא:

לא,

ישראל קלרמן:

יש לך ממ"ד היא אומרת,

תמר זיו:

יש שם ממ"ד,

מנשה שרגא:

זה קודם כל את זה,

ידידיה דוידאן:

יש פה ממ"ד של מטר וחצי בגובה 1.70 מטר, זה לא תקני, זה לא מקובל, כתוב בתוכנית,

ישראל קלרמן:

אבל אני רוצה לדעת דרך אגב, אני שואל עכשיו כל העמודה הזאת, חתמה לכם ומעוניינת בממ"ד הזה? במקום הזה?

מנשה שרגא:

חוץ מאחת.

יהודה פרוידגר:

מה התקן של ממ"ד לחנויות?

מנשה שרגא:

שזה יסתיר לה את הנוף.

ישראל קלרמן:

הרביעית, מי שדיברה רביעית?

יהודה פרוידגר:

מה התקן של הממ"ד,

ישראל קלרמן:

היא לא דיברה על רביעית,

יוחנן וייצמן:

אה לחנות?

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל, לא, לא, השאלה היא אם יש, השאלה היא אם יש מיקום אחר.

יהודה פרוידגר:

מה שיש לו זה מספיק.

ישראל קלרמן:

אני מדבר איתך על,

עמנואל זלטס:

מיכל יוספוב, דירה 5.

ישראל קלרמן:

אני אומר על מיכל יוספוב, איפה היא גרה? באיזה קומה?

תמר זיו:

קומה שנייה, לא יודע על מה אתה מדבר, קומה שנייה.

ישראל קלרמן:

שנייה עוד פעם שאלה, את גרה שמה אמרת?

תמר זיו:

מיכל יוספוב.

ישראל קלרמן:

מיכל יוספוב איפה היא גרה? באיזה קומה?

תמר זיו:

קומה שנייה.

ישראל קלרמן:

קומה שנייה,

תמר זיו:

כן,

עמנואל זלטס:

היא חתמה או לא חתמה?

ישראל קלרמן:

מה היא גרה מעליו?

מנשה שרגא:

היא לא חתמה, אבל כולם,

לאה שוורצמן:

לא, זה בעניין שהוא כאילו ככה, אתה מבין? הוא בונה בקטע הזה, והיא גרה פה.

ישראל קלרמן:

ולא לא יהיה ממ"ד,

לאה שוורצמן:

לה אין ממ"ד,

ישראל קלרמן:

היא לא יכולה, אין לה חדר שמה.

תמר זיו:

לא,

מנשה שרגא:

אז היא תרצה, היא תבנה ממ"ד.

תמר זיו:

היא לא יכולה, זה לא הצד שלה.

מנשה שרגא:

בשביל שהיא תבנה,

תמר זיו:

תציג את התוכנית,

ישראל קלרמן:

מי גר מעליו?

לאה שוורצמן:

תראה את התוכנית,

ישראל קלרמן:

מי גר מעליו?

תמר זיו:

סליחה רגע, סליחה,

מנשה שרגא:

יש דייר שמאוד רוצה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

תמר זיו:

הבניין הזה, הבניין הזה, הוא בניין,

ישראל קלרמן:

למה הוא לא מבקש?

מנשה שרגא:

מה?

ישראל קלרמן:

למה הוא לא מבקש?

תמר זיו:

הוא מבקש,

מנשה שרגא:

הוא רוצה לבקש.

ישראל קלרמן:

למה הוא לא נמצא פה בתוכנית?

מנשה שרגא:

הוא לא נכנס איתנו ל - ,

ישראל קלרמן:

למה?

מנשה שרגא:

להגשה,

ישראל קלרמן:

למה?

יואל שבת:

כל פעם משהו אחר,

מנשה שרגא:

הוא לא היה לו כסף, אני לא יודע.

ישראל קלרמן:

מה קשור לכסף? לא,

מנשה שרגא:

הוא רוצה לבנות.

ישראל קלרמן:

שנייה,

תמר זיו:

הבניין הזה הוא בניין של כוכב, יש דירות בצד הזה, בצד הזה,

ישראל קלרמן:

זה כבר הבנתי, מה שאמרת.

תמר זיו:

הדירות הן לא זהות,

ישראל קלרמן:

זה שמעתי ממנה, בסדר, עכשיו אני מבין. אני שואל שאלה, אני לא, הממ"ד למכולת, אני מבין שזה, אתה צודק שאתה נמצא שם כל היום, בגלל שזה מכולת, ואתה רוצה גם מקום מקלט ל - , כשיש את האזעקה, אבל אני שואל איפה הדיירים?

מנשה שרגא:

יש את הדייר שגר מעליו

תמר זיו:

הוא לא מייצג אותו,

ישראל קלרמן:

למה לא הגיש בקשה?

תמר זיו:

אתה לא מייצג אותו,

לאה שוורצמן:

שנייה,

ישראל קלרמן:

סליחה גברתי. מה? לאה ו - , איך קוראים לך? אתה, אתה רוצה לא להיכנס לתוך הדברים? נשמע אותך, נשמע אותך. לא חשוב, זה הייתה הערה שאני, צריך לחשוב על זה, אבל אני שואל אותך, וקיבלתי ממך את התשובה, שבינתיים לא הצטרפו אבל, אבל אחרי זה, מה?

צחי ברים:

הוא אומר שהם חתמו אבל,

עמנואל זלטס:

חוץ ממנו,

ישראל קלרמן:

חתמו, לא,

צחי ברים:

היא לא ב - ,

ישראל קלרמן:

בסדר,

צחי ברים:

היא לא במדרג,

ישראל קלרמן:

השאלה אם אני צריך לחפש מיקום אחר, לא, השאלה אם צריך לדבר עם אורית, אבל לא קשור,
תודה רבה. אתה רוצה שהוא ידבר, או שאתה לא רוצה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

מי יושב לידך?

מנשה שרגא:

עו"ד שעוזר לי.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה,

דובר לא מזוהה:

אני יכול?

ישראל קלרמן:

עוד רגע, אז רגע, נשמע רגע, הוא רוצה לדבר, האדריכל, אני רוצה לשמוע אותו.

ידידיה דוידאן:

אני מדבר על הממ"ד שמופיע.

ישראל קלרמן:

כן,

ידידיה דוידאן:

כאן הוא בגובה במיוחד,

ישראל קלרמן:

זה שמענו, אני שואל על הממ"ד שהצעת, אני שואל למה הצעת שמה, זה מפריע לשני.

ידידיה דוידאן:

אי-אפשר להתייחס לזה, זה לא מקלט. לכן הגשתי את המקלט לפי היכולת.

ישראל קלרמן:

אני שואל למה פה, אם זה מפריע לשכנים.

ידידיה דוידאן:

שתי שליש מהאנשים חתמו, אם תסתכל בתמונות, תראה שזה לא מפריע להם. הם רחוקים,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל, ההתנגדות של מיכל יוספוב, לפי מה שאני הבנתי, אני היא כן צודקת. ההתנגדות של מיכל יוספוב, לפי מה שאני הבנתי, היא כן, היא כן צודקת, ואורית תגיד לי את זה עוד מעט. אבל טוב. תודה רבה. עו"ד בבקשה.

עו"ד שלום בוריס:

ראשית,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף? האמת שהוא דיבר הספיק לי. הוא לא עלה, אני יודע, אמרתי לו, אני רוצה לשמוע את העו"ד. אתה רוצה להוסיף? שתי מילים, שתי משפטים, כן.

אורית אליהו:

איך אתם רוצים שנשמע אותו?

דליה אלפסי:

אבל אל תדברו פה עכשיו.

עו"ד שלום בוריס:

מדובר בסך הכול בבקשה שמטיבה את המצב של כל הדיירים, וצריך לקחת את זה בחשבון, זה דבר אחד. דבר שני, חלק מהטענות שנשמעו הן טענות שהמישור שלהם בכלל, במישור רישוי עסקים, אלה לא טענות לוועדה הזאת.

יוחנן וייצמן:

למה? זה טענה תפעולית, אם התפעול שלכם מפריע לשכנים, אז זה טענה לוועדה המקומית, זה לא טענת רישוי עסקים.

עו"ד שלום בוריס:

תראה, מחלקת רישוי עסקים בדקה את הסיטואציה, נתנה היתר, יש מציאות שגם בתוך שכונות, ישנם מכולות מורחבות, אם נקרא לזה, תסתכלו.

יוחנן וייצמן:

הוא יותר ממכולת, מיני – מרקט, בסדר. זה בסדר, מקובל.

עו"ד שלום בוריס:

וזה צורך,

תמר זיו:

הכניסה לבניין היא לא מחנות.

עמנואל זלטס:

גברת זה כבר סוגיה אחרת.

עו"ד שלום בוריס:

גברת את דיברת, אז אל תפריעי.

תמר זיו:

יש להם כניסה נפרדת,

עו"ד שלום בוריס:

אל תפריעי לאחרים. התייחסו כאן לעניין של המקלט, הוא לא תקני לחלוטין,

ישראל קלרמן:

הבנו, בכל אופן היה לי קושיה ושאלה, למה להפריע לשכנים אחרים, וזה לא קיבלתי תשובה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי רוצה להבין, עוד דבר אחד,

עו"ד שלום בוריס:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

מה ההיתר הקודם שלכם?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לחנות.

אריאל גולן:

המיקום של הממ"ד דווקא.

דובר לא מזוהה:

איזה מקום אחר יש לעשות את זה?

ישראל קלרמן:

אנחנו, נשמע אחרי זה, לא יודע מה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להבין מימכם מה ההיתר הקודם שלכם? ש - , ההיתר בנייה הרגיל שנתנו שמה כ - ,

ישראל קלרמן:

זה התב"ע נותנת שמה. מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא את הבניין,

יוחנן וייצמן:

אני מבין, בוא, אני מבין, איפה התב"ע נתנה כניסות, איפה ההיתר,

לאה שוורצמן:

היא לא נתנה היא לא סימנה.

יוחנן וייצמן:

נתן כניסות לבניין,

לאה שוורצמן:

היא לא סימנה.

יוחנן וייצמן:

ההיתר לא בסימון כניסה לבניין?

לאה שוורצמן:

התב"ע לא סימנה את הכניסה המשנית החדשה לבניין. היא פשוט,

יוחנן וייצמן:

הכניסה הקודמת, איך זה נראה בהיתר.

עמנואל זלטס:

אורית, התב"ע לא סימנה ממ"דים.

יוחנן וייצמן:

אני לא מדבר על ממ"דים, אני מדבר בהיתר בנייה יש חנות, יש בניין, יש כניסה לבניין,

ידידיה דוידאן:

יש שתי כניסות לבניין,

יוחנן וייצמן:

ומה קורה בכניסה היום?

עמנואל זלטס:

בתב"ע איך זה סומן?

אורית אליהו:

להם,

יוחנן וייצמן:

הכניסה בשימור החנות?

לאה שוורצמן:

מדרגות, עולה כאן מדרגות וככה ניתן.

עמנואל זלטס:

אבל בתב"ע יש הרחבה פה.

לאה שוורצמן:

התב"ע סימנה הרחבה, לא (לא ברור) בסיפור הזה.

עמנואל זלטס:

כאילו זה סגר את זה כאילו,

לאה שוורצמן:

תסגרו ותיחנו.

תמר זיו:

היא לא כלל קומות, ולא כללה את התוספת הזאת.

לאה שוורצמן:

התב"ע היא מאוד מינימאלית, היא לא,

יוחנן וייצמן:

אני מבין, אני מבין, והכניסה לבניין? בהיתר.

לאה שוורצמן:

הכניסה לבניין היא מפה, לכן אנחנו,

יוחנן וייצמן:

ואיפה החנות היום?

לאה שוורצמן:

החנות היא פה.

יוחנן וייצמן:

ועוברים דרך החנות?

ישראל קלרמן:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

בהיתר, בהיתר, לא פיזית.

לאה שוורצמן:

בהיתר יש לנו רחבת כניסה, היה פה רופא שיניים 40 שנה, היה פה שקט ונקי ונכנסים.

ישראל קלרמן:

הוא לקח את הכול עכשיו,

לאה שוורצמן:

במדרגות, ונכנסים לבניין,

יוחנן וייצמן:

החנות בשטחים ציבוריים?

לאה שוורצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

לאה שוורצמן:

היא לקחה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני מבין שכן.

עמנואל זלטס:

איך כן אם קיבלו בתב"ע לבנות פה, לא יכול להיות. התב"ע נתנה להם.

ישראל קלרמן:

היה פה רופא שיניים, מה אתה רוצה? אני לא מבין,

ידידיה דוידיאן:

ישראל,

יוחנן וייצמן:

איך נכנסים לבניין? אני מנסה להבין, איך ההיתר,

ישראל קלרמן:

הוא יעשה בשביל הבניין,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא נתן גם כניסה בצד הזה,

ישראל קלרמן:

לא לבניין,

עמנואל זלטס:

הוא התעלם מזה.

ישראל קלרמן:

לא לבניין, לרופא השיניים, לא לבניין,

יוחנן וייצמן:

רק לרופא שיניים בלבד?

ישראל קלרמן:

כן. מה? אני לא מבין אותך.

יוחנן וייצמן:

איך נכנסים לבניין בחדר המדרגות?

ישראל קלרמן:

מצד ימין, היא מראה לך .

לאה שוורצמן:

שטח משותף חצר,

יוחנן וייצמן:

כן,

לאה שוורצמן:

ממשיכים עם מדרגות עולים.

צחי ברים:

והיום בחצר מה יש?

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

תמר זיו:

הם השתלטו על כל השטח.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל יש כמה, וייצמן,

לאה שוורצמן:

לא, זה היה פה, אף אחד,

יוחנן וייצמן:

אני חושב,

מנשה שרגא:

שלוש כניסות לבניין.

יוחנן וייצמן:

אני מפחד שאני טועה.

ישראל קלרמן:

אבל בתב"ע, יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

התב"ע נתנה, אבל,

ישראל קלרמן:

התב"ע (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התב"ע?

ישראל קלרמן:

כן, התב"ע. ככה הוא אומר זה תואם תב"ע.

יוחנן וייצמן:

זה זה,

מנשה שרגא:

ויש את המדרגות (לא ברור).

אורית אליהו:

יוחנן, זה בהיתר המקורי.

יהודה פרוידגר:

שהיא אומרת שטח משותף, בעצם, הוא שייך גם בתב"ע ל - ,

תמר זיו:

לא, זה שייך לכל הדיירים בבניין, בשטח המשותף אין לזול וגדול סנטימטר מעבר (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

שטח שמסומן,

אורית אליהו:

שנייה, אבל השטח הזה, התב"ע נתנה.

יהודה פרוידגר:

התב"ע נתנה לכם.

לאה שוורצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה לא משותף.

תמר זיו:

זה משותף, אין לחנות סנטימטר, אין לחנות סנטימטר.

יהודה פרוידגר:

אבל הם בתב"ע.

תמר זיו:

בתב"ע זה שלנו, זה לא שייך לחנות.

אורית אליהו:

לא, אבל,

תמר זיו:

זה לא שייך לחנות,

אורית אליהו:

שנייה רגע, כשהתב"ע.

תמר זיו:

זה שלנו, של הבניין, מה פתאום, זה של הבניין.

אורית אליהו:

השטח הזה,

יהודה פרוידגר:

קלרמן, היא אומרת שלא, שזה,

אורית אליהו:

בואי, בואי רגע,

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

החצר של מי זה?

ישראל קלרמן:

פה גם, זה מה שאומרת לך אורית.

יוחנן וייצמן:

תפתחי את הנספח בינוי.

ידידיה דוידאן:

זה הנספח בינוי, זה לפי נספח הבינוי.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה נספח נספח מול היתר, בוא נבין מה קורה פה.

ישראל קלרמן:

עד היום, עד שבנו זה המעבר באמת, זה מה שהם טוענים, עכשיו מעבר, אבל הם עברו בשטח של החנות.

יהודה פרוידגר:

התב"ע הצמידה להם.

תמר זיו:

לא, עד היום, עד היום מבחינה חוקית,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות נסח טאבו.

ישראל קלרמן:

את לא יודעת חוקית, את עשית את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

השתמשת. אבל אם הם מקבלים פה, וזה תואם תב"ע,

יוחנן וייצמן:

שלהם, גם לי זה תואם תב"ע, זה עדיין לא עושה את זה שלהם.

ישראל קלרמן:

אז (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? בוא נראה.

לאה שוורצמן:

זה שטח משותף, בוא תסתכל.

ישראל קלרמן:

אם זה שטח משותף, אז איך התב"ע נתנה להם את זה?

עמנואל זלטס:

זה שאלה משמעותית.

לאה שוורצמן:

כל ההרחבות ברמות, בשטחי,

עמנואל זלטס:

רשום בתב"ע השטח הזה עליכם?

ידידיה דוידאן:

גם ההרחבות, בתוך תב"ע,

עמנואל זלטס:

עזוב תב"ע. רשום בטאבו?

ישראל קלרמן:

שנייה,

תמר זיו:

הדיירים, סנטימטר,

עמנואל זלטס:

שנייה בוא נבדוק.

תמר זיו:

אז אני אומרת לכם,

עמנואל זלטס:

אבל צריך לראות את זה בנסח טאבו,

תמר זיו:

הכול שלנו, שטח,

ישראל קלרמן:

כן.

תמר זיו:

הם השתלטו עליו,

צחי ברים:

איך את יודעת שהם השתלטו?

ישראל קלרמן:

כן, אבל התב"ע נתנה להם.

תמר זיו:

הם הקימו דוכנים של עגבניות,

ישראל קלרמן:

התב"ע, לא שלהם,

תמר זיו:

בטאבו זה שלנו.

צחי ברים:

אז זה שלהם.

ישראל קלרמן:

והיא הסבירה לי עכשיו, לא שלהם.

תמר זיו:

בטאבו זה שלנו.

ישראל קלרמן:

זה שטח משותף, והתב"ע נתנה להם את זה כהרחבה.

דובר לא מזוהה:

נכון,

עמנואל זלטס:

הרישום הזה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

תראה את הנספח.

ישראל קלרמן:

בהרחבות דיור, אתה גם מקבל על שטח משותף.

אורית אליהו:

שנייה, זה לא (לא ברור). את הנספח.

יוחנן וייצמן:

ולכן היא נתנה את החלק הזה. אני רוצה,

תמר זיו:

בטאבו רק השטח בתוך המבנה,

ישראל קלרמן:

נכון, נכון, עזוב, זהו הבנו אותה.

אורית אליהו:

5237,

ישראל קלרמן:

5237 זה התב"ע.

עמנואל זלטס:

אני אפתח,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה נספח בינוי,

ישראל קלרמן:

אבל תאמיני לי שלא, בוא, על לאה.

עמנואל זלטס:

237?

ישראל קלרמן:

לאה, אם לאה דיברה גם הדבר הזה, אז היא יודעת בדיוק מה נכון.

יהודה פרוידגר:

נכון.

יואל שבת:

5277?

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו צריכים לטפל באמת שהמדרגות והכניסות הם יעשו בסדר, לגבי הממ"ד, אני לא יודע, אני עוד מעט נדון בזה, הרי לא, כי זה מפריע פה למשפחה, אז אני לא יודע מה לעשות.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) נספח,

לאה שוורצמן:

תסתכל בתוכנית ותראה.

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני אומר, זה נדבר עוד מעט המחלקה.

מנשה שרגא:

היא טוענת שזה יפריע לה בקומה השלישית, הבנייה שלנו היא,

ישראל קלרמן:

היא לא בקומה השלישית, היא יושבת צמוד אליך.

תמר זיו:

קומה שנייה,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שעושה לה זה, אני חושב שבחנות ממ"ד לחנות,

מנשה שרגא:

מעליה עוד שניים, שניים,

ישראל קלרמן:

עוד פעם אני חוזר ואומר,

עמנואל זלטס:

שלושה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה?

מנשה שרגא:

יש מעלינו עוד שניים שרוצים לבנות.

יואל שבת:

זה תב"ע נקודתית.

ישראל קלרמן:

אז למה לא מבקשים?

יוחנן וייצמן:

5237 היא לא נקודתית.

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, עכשיו תשמע אותי.

תמר זיו:

אתה לא יכול לדבר בשם.

ישראל קלרמן:

ממ"ד למגורים, הרבה יותר חשוב לי.

ידידיה דוידאן:

מסכימים לממ"ד,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז עוד מעט נדון בה, אבל אני אומר סתם, שתבין, כשיש לי בקשה לפני, למגורים.

יהודה פרוידגר:

זה התב"ע שלהם.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה, תראה לי את זה.

ישראל קלרמן:

והסתכלות אחרת, מול מתנגדים, ממ"דים אני רוצה שיהיה, ממ"ד לחנות, עם כל הכבוד שאתה כל היום, אבל,

יוחנן וייצמן:

מקומות אחרים זה מרגיז.

ישראל קלרמן:

אבל, אבל לא להפריע, בלי להפריע.

מנשה שרגא:

אנחנו לא מפריעים לאף אחד.

ישראל קלרמן:

מה (לא ברור) זה היה קריטי.

(מדברים ביחד)

תמר זיו:

אתה לא מכיר את הבניין, תבוא בשבת.

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

ישראל קלרמן:

אבל הייתי שם.

ידידיה דוידאן:

תוספת על חשבון השטח,

תמר זיו:

אז מה אתה מדבר, (לא ברור) לא עשיתי, על מה אתה מדבר?

ידידיה דוידאן:

את השכנים, מה זה משנה?

תמר זיו:

מה אתה מדבר? לא, על מה אתה מדבר? הכניסה,

ישראל קלרמן:

דוידיאן, אני מבקש מימכם, מיכל, איך קוראים לה?

לאה שוורצמן:

תמר.

ישראל קלרמן:

תמר, בואי, סתם,

יואל שבת:

התחלת לגשר, יהודה.

ישראל קלרמן:

בוא, את הויכוחים נעשה בשטח, לא פה, נקבל את זה שזה נמצא ו - , לא, לא, אנחנו, אני אמרתי גם שאני הייתי שמה, וגם אני מכיר את המקום.

תמר זיו:

תנסו למצוא חנייה רק שתגיעו, תבואו באוטובוס.

מנשה שרגא:

רוב היום יש חנייה, זהו, זה לא נכון.

ישראל קלרמן:

האמת היא, ייאמר לזכותו, כשאני הגעתי היה לי חנייה, והגעתי שלוש ארבע פעמים לשם.

תמר זיו:

בגלל ש - ?

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר אני הגעתי 3, 4 פעמים והיה לי חנייה.

יהודה פרוידגר:

כרטיס הנחה בזה.

ישראל קלרמן:

אני לא באתי לחנות סתם שתדעי, באתי לראות במקום, אבל, אבל זה היה נורא חשוב, לא, אני אומר,

תמר זיו:

אנחנו נשמח אם תתחשבו, בכל דיירי הבניין,

ישראל קלרמן:

בוודאי. בשביל זה אנחנו פה.

תמר זיו:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אני חושב שסיימנו, נכון?

יהודה פרוידגר:

רוצים לראות את התב"ע אבל, לא?

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

כשהם ייצאו, אנחנו יכולים לראות את זה בלעדיהם גם.

ישראל קלרמן:

דיון פנימי.

יהודה פרוידגר:

אבל יש לי עוד שאלה,

ישראל קלרמן:

מה השאלה?

יהודה פרוידגר:

על תקן של מטרים, של ממ"ד לחנות,

ישראל קלרמן:

אין תקן.

לאה שוורצמן:

יפה, אני חיפשתי את זה,

יהודה פרוידגר:

יש תקן.

לאה שוורצמן:

אין תקן,

ישראל קלרמן:

אין תקן,

לאה שוורצמן:

אני חיפשתי את זה בשביל,

ישראל קלרמן:

פרוידגר, אני אומר עוד פעם, אין תקן, ואני לא חייב לתת אותם, רק מה, מה שאני מסביר לך, שהוא עושה פה טובה, לשלוש דיירים מעליו,

עמנואל זלטס:

אבל בלי זה אי-אפשר לבנות,

ישראל קלרמן:

לא השכן הזה, שכן בעמודה אחרת,

יהודה פרוידגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אם השכן מעליו היה מתנגד לו, אני לא הייתי נותן לו בחיים.

יהודה פרוידגר:

הוא מתנגד.

ישראל קלרמן:

המבקש, (לא ברור) בבקשה.

עמנואל זלטס:

יש מעל עמודה של דיירים שרוצים לבנות.

אורית אליהו:

הם בעמודה אחרת,

עמנואל זלטס:

בלי שיהיה לו, לא יהיה,

ישראל קלרמן:

היא גרה פה, וזה עושה לה פה. בוא,

צחי ברים:

יש את השכנים.

ישראל קלרמן:

יהודה, אני אסביר לך הכול, תודה.

תמר זיו:

צדקת מאה אחוז.

ישראל קלרמן:

אני יודע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אני רואה כעת צילומי אוויר מהמקום,

ישראל קלרמן:

חבר'ה,

יוחנן וייצמן:

לא חסר חניות,

ישראל קלרמן:

לא חסר חניות,

תמר זיו:

חסר.

ישראל קלרמן:

קיבלנו, לא משנה. חברים,

יוחנן וייצמן:

בתצ"א באתר של העירייה מקרית,

תמר זיו:

החנייה שלנו כל הקונים בחנות,

ידידיה דוידיאן:

אין לך חניות,

תמר זיו:

וליד זה יש, תלמוד תורה,

ישראל קלרמן:

חברים, הדיון נעצר, זהו. סיימנו, סיימנו את הדיון, אם אין לכם מה להוסיף, שמענו אותם, שמענו אתכם, ואתכם פעמיים, תודה רבה הסתיים הדיון.

עמנואל זלטס:

גם בתב"ע היה המון התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל היא לא כוללת מה היה שם בוועדה המחוזית, כי,

ישראל קלרמן:

5237 זה התבי"ע של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

אורית אליהו:

לא, אמרתי,

ישראל קלרמן:

בבקשה, מנש, גם העו"ד שלך, וגם אורי אלבז, אתה יכול,

יהודה פרוידגר:

מנש, תעשה איזה כרטיס הנחה לדיירי העמודה, (לא ברור) תסגרו איתם.

ישראל קלרמן:

למה אתה שואל?

מנשה שרגא:

(לא ברור) מתחת לבית,

ישראל קלרמן:

יהודה פרוידגר, אתה מפריע לי למהלך הדיון,

יהודה פרוידגר:

שייתן להם,

ישראל קלרמן:

מנש, אני מבקש מימכם, לפנות את החדר, מהנדס העיר, צריך לעלות, אני מבקש להתקדם,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור מהנדס העיר.

יהודה פרוידגר:

אני אמרתי לו קלרמן, אני אמרתי לו תן להם כרטיס הנחה,

ישראל קלרמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

שייתן להם כרטיס הנחה, וירגיע אותם.

ישראל קלרמן:

הוא כבר אמר את זה,

יהודה פרוידגר:

והוא מוכן.

ישראל קלרמן:

מנש?

יהודה פרוידגר:

כן,

עמנואל זלטס:

מה עם חברי הוועדה מה?

ישראל קלרמן:

שואל הרב פרוידגר, למה אתה לא מסתדר עם השכנים?

יוחנן וייצמן:

זה הדבר הכי נורמאלי.

יהודה פרוידגר:

לא, למה אתה נותן להם הנחה.

מנשה שרגא:

הנחה כזאתי,

ישראל קלרמן:

תאיר את עינינו,

מנשה שרגא :

(לא ברור), למה את לא נכנסת, בואי חברים, מה הבעיה שלך?

ישראל קלרמן :

למה היא לא באה?

מנשה שרגא :

היא תבוא.

ישראל קלרמן :

בסדר,

מנשה שרגא :

היא בסוף תבוא.

ישראל קלרמן :

אני יכול להגיד לך, וגם שמתחת לבית שלי גם יש מכולת, ואני מתעורר מעל הלחם שמגיע בחמש.

עמנואל זלטס :

זה טוב, שעון מעורר.

צחי ברים :

ומהפח זבל?

ישראל קלרמן :

אין לי בעיה עם זה.

צחי ברים :

הפח זבל.

עמנואל זלטס :

יש לך שעון מעורר.

ישראל קלרמן :

הזבל בשתיים.

עמנואל זלטס:

בקיצור אתה ישן 3 שעות.

ישראל קלרמן:

טוב, 3 שעות. תודה רבה. כל טוב, בהצלחה.

עמנואל זלטס:

עכשיו אני מבין למה לפעמים אתה.

צחי ברים:

יש הודעות בחמש.

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

הוא מבין למה אתה שולח מיילים בשעה חמש שש,

עמנואל זלטס:

כן, ומה הוא כותב במיילים.

יוחנן וייצמן:

אני חייב להגיד שזה היה מאוד מתוק, לשמוע שהוא אומר, שזה איכות חיים מכולת בבניין, הבעל בית. אני לא יודע איך קוראים לו.

ישראל קלרמן:

מנש?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא עשה את זה נורא חמוד.

ישראל קלרמן:

יש לך ספק?

צחי ברים:

יוחנן,

עמנואל זלטס:

יורדים למטה, מה?

יוחנן וייצמן:

מתחת לבניין זה היה מנותק, לא, זה היה קרוב. אין בן אדם בעיר ששמח ממכולת מתחת לבית שלו.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

יואל שבת:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

יש, זה בחנייה,

צחי ברים:

דבר אחד שכולם רוצים שיהיה תחנת אוטובוס ליד הבית, אבל (לא ברור).

עמנואל זלטס:

יוחנן, כל בפרויקטים החדשים שמאשרים פה, יש למטה חנות מכולת, הכול יש.

אורית אליהו:

החלק הזה שיש (לא ברור) זה עניין של חישוב,

יואל שבת:

ואז להוסיף פה 9 מטר.

צחי ברים:

עושים בלגאנים, כעושים בלגאנים בלשכת הגיוס, הפח אז המרפסת שלי כל הזה (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

אדיר שוורץ:

תפסיקו לשרוף פחים.

ישראל קלרמן:

חברים, החלטה, אורית, ויואל,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להבין,

ישראל קלרמן:

שנייה, תראה מה אני עושה,

אורית אליהו:

זה סבבה.

יואל שבת:

מה זה?

אורית אליהו:

עכשיו זה כי יש פה,

עמנואל זלטס:

יואל, היא ביקשה כי יש פה מקלט, מקלט שהם רוצים שיהיה גישה,

יואל שבת:

הכניסה?

אורית אליהו:

יש פה מקלט שצריך (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה מה שהם ביקשו,

יואל שבת:

אין בעיה,

עמנואל זלטס:

עם דלת, עם מנעול.

יוחנן וייצמן:

אבל אני רוצה להבין את המעברים גם.

יואל שבת:

אם זה דלת חירום, אתה יכול לעשות אותו,

אורית אליהו:

רק מבפנים, זה מה שאני גם חושבת.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להבין מה קורה במעברים? באמת, אני לא הצלחתי להבין, (לא ברור) בהגיגותו הוא דיבר נגד עצמו. מה?

ישראל קלרמן:

מקבלים פה בעצם שני מעברים נוספים, מעבר למצב הקיים.

יוחנן וייצמן:

בהתאם למצב המאושר או לבין המצב בפועל? מה?

צחי ברים:

יוחנן לפני הממ"דים,

יוחנן וייצמן:

תב"עית,

ישראל קלרמן:

הוא מסכים לזה,

יואל שבת:

ככה או ככה. מה שמסוכס.

יוחנן וייצמן:

של מי ההרחבה, של מי השטח בחזית הבניין? אפשר להבין?

ישראל קלרמן:

משותף.

יואל שבת:

בטאבו, אני יודע,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

מישהו אמר, טען אחרת?

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

מישהו אמר, מישהו הצמיד, מישהו,

יוחנן וייצמן:

השטח שסגור פה ב - ,

ישראל קלרמן:

משותף, אבל יש להם שם הרחבה בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

יש להם הרחבה בתב"ע?

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

הרחבה, רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, חייב,

ישראל קלרמן:

רגע, לא, חברים, בוא,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר אחרת, דוידאן,

ישראל קלרמן:

וייצמן, אתה צועק גם (לא ברור), כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בסדר.

ישראל קלרמן:

בוא, אנחנו עושים דיון פנימי עכשיו, אני לא מדבר חברים, באמת עכשיו, תנו לקבל החלטה ונמשיך הלאה, יואל,

יואל שבת:

אני,

יוחנן וייצמן:

חכה התיק הבא (לא ברור).

יואל שבת:

רגע, האם אפשר להראות את התוכניות?

ישראל קלרמן:

יואל, ואורית, בואו, תנו לנו את התמונה, שנוכל לקבל החלטה, ונתקדם הלאה.

יואל שבת:

אני אגיד לכם עשיתי ככה שיעורי בית עם אורית, ואני,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אוריאל אלבו, אתה ממש מפריע לנו.

עמנואל זלטס:

הוא בודק (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה שתי דוברים פה, אני רוצה רק אותו עכשיו.

אוריאל אלבז:

רק, רק יואל,

ישראל קלרמן:

אוריאל, אני לא צוחק. יואל בבקשה.

יואל שבת:

תראו, התב"ע נתנה תוספת, בסדר? זאת התוספת שאושרה בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

יופי.

יואל שבת:

חתיכה,

יוחנן וייצמן:

כמו שישראל אמר,

יואל שבת:

בסדר?

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

אושרה בתב"ע ויש להם את הזכויות,

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

יואל שבת:

מה הם עשו? הם שלחו את הזכויות לתוך (לא ברור) והגדילו קצת את הממ"ד, שזה גם בסדר. צריך לסמן את זה, צריך רק לסמן את זה נכון, בסדר?

ישראל קלרמן:

יש גם את זה?

יואל שבת:

לא, אתה יכול לבקש זה התב"ע נתנה לך,

אורית אליהו:

התב"ע נתנה להם להסתובב משם.

יואל שבת:

תוספת (לא ברור), התוספת הזאת היא לא באמת ברת מימוש, אז מה אתה יכול לעשות? לקחת את השטח העיקרי שיש לך, לשים אותו לשפוך אותו פה.

עמנואל זלטס:

להסדיר את הממ"ד,

יואל שבת:

להוסיף (לא ברור), כל הממ"ד הזה.

אורית אליהו:

של חישוב שטחים, זה לא,

יואל שבת:

אז חלק בתוך קווי הבניין, שטח של 9 מטר, אתה מקבל ממ"ד יותר, חדר יותר גדול,

ישראל קלרמן:

ואז הם מחזירים את השטח ההוא,

יואל שבת:

ואז זה בסדר, ואז זה בסדר. זאת אומרת מבחינתנו (לא ברור) את זה נכון, בעצם לשאלה, זה לפי התב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

המעבר הזה נשאר,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

מייצרים פה עוד מעבר, הבנתי שיש פה איזה שהוא חלופה,

ישראל קלרמן:

יפה.

יואל שבת:

מה שיחליטו ביניהם ומה שטוב להם,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

מבחינתנו גם בסדר.

עמנואל זלטס:

והם הסכימו ביניהם,

יואל שבת:

וזה בעצם שטח מילוט לממ"ד, זה הכול.

עמנואל זלטס:

לא לממ"ד,

יואל שבת:

למקלט.

אורית אליהו:

ממ"ד של שאר הדיירים.

ישראל קלרמן:

אתה יכול לסמן שזה מה שהם ביקשו?

אורית אליהו:

פתח מילוט זה המקלט של שאר הדיירים.

יואל שבת:

אפשר, אפשר עם קודן, אפשר גם לעשות, הרי זה לא באמת גישה למקלט.

ישראל קלרמן:

למילוט.

יואל שבת:

זה מילוט.

אורית אליהו:

(לא ברור) מבפנים.

יואל שבת:

זה מייצר דלת מבפנים, כאילו ידנית מבפנים, מבחוץ זה, לא יודע, רגיל,

ישראל קלרמן:

כן, עכשיו עוד שאלה אחת, הכול בסדר, מה שאמרת, לגבי ההתנגדות שיש לממ"ד, אני ממ"ד לא חייב לתת.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל יש רוצה לתת.

ישראל קלרמן:

יש התנגדות של דייר, אחד מגורים,

יואל שבת:

שמה?

ישראל קלרמן:

שהיא מתנגדת, נכנס לו לתוך הוריד, נכנס לו לתוך (לא ברור),

יואל שבת:

אז אין לו חלון,

עמנואל זלטס:

יש לו גם.

יואל שבת:

בוא נסתכל.

אורית אליהו:

אני רגע עולה, אני עולה רגע קומה, שנייה,

ישראל קלרמן:

מה יש לו?

אורית אליהו:

לא, זה לא, שנייה, לא, זה,

יואל שבת:

זה מחסן,

אורית אליהו:

זה מקלט קיים היום, של הסופר לא תקני,

ישראל קלרמן:

מה הדירה שלה? איפה היא? הנה היא תגיד לך.

אורית אליהו:

הדירה שלה מעל.

יוחנן וייצמן:

אם יהיה מקלט מי משתמש בו?

אורית אליהו:

היא טוענת שזה מתקרב לה לסלון.

ישראל קלרמן:

עזוב.

יואל שבת:

יופי,

צחי ברים:

כמה המרחק?

אורית אליהו:

לא, אבל אני לא מבינה מה,

יהודה פרוידגר:

זה מרחק ענק.

עמנואל זלטס:

לא, מיכל יוספוב.

צחי ברים:

לא, יוסופוב.

עמנואל זלטס:

היא אמרה קומה שנייה, היא אמרה קומה שנייה,

ישראל קלרמן:

אחת קומה מתחת. קומה מתחת.

עמנואל זלטס:

הם כתבו פה את השמות.

אורית אליהו:

לא, זה מנחם זה, הנה, יוסופוב בכלל בצד השני, מה היא קשורה?

ישראל קלרמן:

וואי, וואי, עזוב.

יואל שבת:

לא, אבל רגע, יכול להיות, יכול להיות שזה,

עמנואל זלטס:

אולי המבקש לא הציג את זה כמו שצריך,

יהודה פרוידגר:

ההוא לא כתב נכון.

יואל שבת:

אבל בוא,

אורית אליהו:

אבל יואל, בוא נצא מנקודת הנחה, שהיא גרה פה.

ישראל קלרמן:

זה שלה, זה הדירה שלה. יואל, זה הדירה שלה.

אורית אליהו:

פה, בסדר? אין לה משמעות.

יואל שבת:

רגע, אורית. בוא ניקח את המקלט,

עמנואל זלטס:

זה פחות מפריע, אם כבר, זה אם כבר.

יואל שבת:

בוא ניקח את המקרים הכי גרועים שיכולים להשפיע.

יהודה פרוידגר:

או שהיא מנחם, או שעם זה.

יואל שבת:

(לא ברור) לפה,

יהודה פרוידגר:

או (לא ברור) או מנחם.

יואל שבת:

זה באמת לא אירוע, בסך הכול, (לא ברור) קטן החדר מגורים פה. הקיר הזה זה קיר אטום.

צחי ברים:

לא, יואל, יואל, אני לא חולק עליך, רק אני אומר שהחישוב צריך להיות, לכל העמודה.

ישראל קלרמן:

כל העמודה.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו רוצים שלעמודה יהיה ממ"ד

צחי ברים:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

אפשרות אחרת, האם אורית, יואל, האם יש פה מקום אחר, יותר טוב,

יואל שבת:

בוא נראה.

ישראל קלרמן:

למקורי. אורית, שאלה שצריכה להיות פה, האם יש לך מיקום יותר מטיב למגורים בלי להתייחס לחנות.

אורית אליהו:

העמודה הזאת,

צחי ברים:

אורית כשהוא יושב היום במרפסת, מה הוא?

עמנואל זלטס:

זה גם נכון, לא, היא אומרת משהו אחר,

אורית אליהו:

לא, אין (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, היא מראה לך הפוך,

יהודה פרוידיגר:

אלה שפה,

עמנואל זלטס:

היא אומרת בעמודה הזאת, אין פתרון (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה מה שאני שאלתי,

עמנואל זלטס:

הפוך.

ישראל קלרמן:

זה מה ששאלתי, שאלתי, זה מה ששאלתי, שאלתי עליהם.

אורית אליהו:

אין מיקום אחר.

יהודה פרוידיגר:

אבל העמודה הזאת חתמו לה בכלל.

ישראל קלרמן:

שאלתי עליהם.

יהודה פרוידגר:

נו, המנחה הזה.

ישראל קלרמן:

אבל שאלתי עליהם, יש להם מיקום אחר, אז מה אתם רוצים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אומרת שלא.

ישראל קלרמן:

שאלתי עליהם, שהיא אומרת שלא, אז לא,

יוחנן וייצמן:

אין תוכנית צל לממ"דים, לכל הבניין.

יואל שבת:

גם אם חושבים על חלופה אחרת, החלופה היחידה שיכולה להיות,

אורית אליהו:

זה להסיט את המדרגות.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) את כל המדרגות,

יואל שבת:

ואז בעצם לקחת להם את כל המדרגות.

אורית אליהו:

ואז לא, (לא ברור) את הכניסה לבניין,

יואל שבת:

מה שקורה זה ש - , או שיש לנו עמודת ממ"דים, או שאין לנו עמודת ממ"דים. אני אומר, בסיטואציה הנוכחית, אנחנו מתמודדים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

גם (לא ברור)?

אורית אליהו:

לא, זה יהיה חלק מהחנות.

יוחנן וייצמן:

איפה העמודות?

ישראל קלרמן:

הם לא בונים הדיירים.

צחי ברים:

יואל, אני שואל ככה, אם, אם מחליטים.

יהודה פרוידגר:

זה לא משנה.

יואל שבת:

בוא נעשה ככה,

אורית אליהו:

תוספת כזאת למעלה, לפי נספח.

יוחנן וייצמן:

מי משתמש במקלט היום? מי משתמש במקלט?

יהודה פרוידגר:

צריכים לעשות פתח אחר.

צחי ברים:

אני רוצה להציע הצעה אחרת. אני מציע מאוד פשוט,

אורית אליהו:

ואז זה פותר לך בעיה, אין בעיה לשנות את (לא ברור).

עמנואל זלטס:

הם רוצים את זה,

צחי ברים:

אם אנחנו היינו בטוחים (לא ברור) לא רוצים לעשות, היית מאשר את זה?

עמנואל זלטס:

זה עדיף,

יואל שבת:

אבל רגע, אתה אומר רק במידה,

צחי ברים:

לכל הבונים? אני אומר, הרי,

עמנואל זלטס:

שאני אגיד לך משהו מה אתה עושה בזה? אתה יכול לגרום שהוא יוציא את בקשת הממ"ד שלו,

יוחנן וייצמן:

לא, פה פתוח.

עמנואל זלטס:

ואז בעתיד, הוא יגיד לך, תחפש אותי, ולאחרים לא יהיה ממ"ד, נגמר. ומה תעשה אחר כך? אני אומר הפוך, תגיד לו קח ממ"ד, תחייב אותו בחיזוקים, לכל הבניין.

יואל שבת:

רכוש משותף, זה לא שטח פרטי שלו,

עמנואל זלטס:

מה?

ישראל קלרמן:

יואל, הוא שואל שאלה נכונה,

אורית אליהו:

לא, אבל אין לנו בעיה, עד 70%,

יהודה פרוידגר:

זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

מה?

אורית אליהו:

70% אין לי בעיה,

ישראל קלרמן:

מה?

יואל שבת:

(לא ברור) שלו, אני אין לי,

אורית אליהו:

את המיקום של הפתח למה.

ישראל קלרמן:

אין בעיה?

אורית אליהו:

עד 70,

יואל שבת:

כן,

אורית אליהו:

יש 70% אין בעיה.

ישראל קלרמן:

הוא שואל שאלה נכונה,

אורית אליהו:

לא, אין לי,

יהודה פרוידגר:

אני שואל, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

לגבי הפתח בקומות העליונות, הממ"ד, יצטרכו להשתנות, תוספת גם לחדר.

יוחנן וייצמן:

לא, גם הוא צריך לעשות שמה, פה הוא עושה בחצר.

יואל שבת:

בוא נסתכל.

יוחנן וייצמן:

רגע, אבל פה היא אומרת לחצר.

ישראל קלרמן:

איפה התוספת שלהם? רגע, אולי יש להם תוספת.

יהודה פרוידגר:

למעלה יצטרכו,

יואל שבת:

בוא נהיה לי כאב ראש.

עמנואל זלטס:

ברור, מה הבעיה? מה הבעיה?

אורית אליהו:

אין בעיה?

ישראל קלרמן:

הוא צודק, אנחנו מדברים כולם ביחד, תפסיקו כבר.

יואל שבת:

שנייה רגע, הבקשה, תעבור רגע, בוא נעלה קומה אחת למעלה, ברשותך, אורית.

עמנואל זלטס:

כו,

יואל שבת:

אני רוצה להבין מה, זה,

אורית אליהו:

סליחה,

יואל שבת:

הכול טוב, קומה אחת. הם כשהם ייבנו, בסדר? הממ"ד יגיע לפה, יש פה מרפסת שהיא פתוחה, המרפסת, קודם כל יש להם זכויות בתב"ע, נכון?

אורית אליהו:

נכון לפי כמו למטה.

יואל שבת:

כמו למטה.

ישראל קלרמן:

הם הרחיבו, אז אין בעיה.

יואל שבת:

עכשיו יש גם בתקנות פיקוד העורף תוספת של 5 מטר,

אורית אליהו:

מבואה לפני הממ"ד, זה מה שאמרתי.

יואל שבת:

אז בעצם אנחנו סגורים, וזה יאפשר להם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

ומותר דלת שלא תהיה מעל דלת.

יואל שבת:

עכשיו אומר רבי יצחק,

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

הוא אומר בואו, למה,

ישראל קלרמן:

הדלת מעל דלת?

עמנואל זלטס:

זה חייב דלת מעל דלת בממ"ד?

יואל שבת:

לא,

צחי ברים:

רק שנייה, קלרמן,

עמנואל זלטס:

לא, דלת פה, אבל למטה יכול להיות דלת פה, זה לא משנה.

יואל שבת:

זה לא משנה.

אורית אליהו:

כמו שאמרתי,

ישראל קלרמן:

זה התשובה לשאלה שלך.

יואל שבת:

רגע, כשאומר רבי יצחק, למה אני מאשר להם את הממ"ד היום, כי כל העמודה תיהנה.

ישראל קלרמן:

אני שואל, אני שאלתי כן.

יוחנן וייצמן:

יש פה מקלט בקומה שלו.

צחי ברים:

שמה או שזה מפריע עד להחלטה שיביא, חתום שכולם רוצים לבנות.

עמנואל זלטס:

אבל אז צריך עוד פעם פרסום, שינוי בבקשה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אני אשאל עוד דבר, איפה התוכנית צל?

ישראל קלרמן:

זה שאלתי, אמרת שאתה רוצה לבדוק עם פיקוד העורף אם בכלל יש תקן, או מה רצית לבדוק?

יואל שבת:

את עצרו אותי.

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

לא עצרתי, הצעתי ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מעניין אני גם סקרן אבל,

ישראל קלרמן:

לא, אין לי בעיה, אם אתם אומרים לאשר את זה, אין לי בעיה, גם עמנואל אמר כבר דבר נכון,

צחי ברים:

לא, לא, הוא הציע הוא אומר שזה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר דבר נכון, שההוא בסוף כשהם ירצו, הוא לא ירצה, ואז זה יתקע,

עמנואל זלטס:

ואז זה צריך, הם יצטרכו לעשות את כל הבטונים,

ישראל קלרמן:

עכשיו מה אתה אומר? יואל,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התוכנית צל לממ"דים?

ישראל קלרמן:

גם יואל אומר שזה לא, אני חשבתי שזה,

צחי ברים:

כן, כן, שמעתי.

ישראל קלרמן:

חשבתי שזה הפרעה רצינית, ויואל אומר, שזה לא כזה אירוע.

יואל שבת:

בסופו של דבר, אנחנו צריכים,

עמנואל זלטס:

איזון.

יואל שבת:

מייצרים גם פתרונות מיגון לעוד דיירים, וזה מה שעומד לנגד עינינו, אנחנו מייצרים את התשתית,

ישראל קלרמן:

מקבל.

יואל שבת:

לעוד אנשים, שיהיה להם פתרון מיגוני, אם לא, לא יהיה פתרון מיגוני.

ישראל קלרמן:

מקבל. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התוכנית צל? שנייה, דקה, וזה לפני התודה רבה.

צביקה אסולין:

בסדר?

עמנואל זלטס:

רגע, אבל,

יואל שבת:

לגבי המדרגות,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות תוכנית צל?

צביקה אסולין:

מה עם המדרגות?

אורית אליהו:

היא אמרה הציגה פה איזה, את (לא ברור) את המדרגות,

צביקה אסולין:

ההיא ביקשה שמה,

יוחנן וייצמן:

זה המקום היחיד,

צביקה אסולין:

שיהיה תנאי לזה,

עמנואל זלטס:

אבל לגבי הממ"דים,

אורית אליהו:

בסדר, את זה היא הציגה פה איזה שהיא תוכנית,

עמנואל זלטס:

יסודות שיתאים לכל העמודה.

אורית אליהו:

המבקש התחייב שהוא עושה.

ישראל קלרמן:

אין (לא ברור) אבל לבנות את הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

הממ"ד את זה,

ישראל קלרמן:

אין דבר, זה ממ"ד,

אורית אליהו:

במעמד הדיון,

יוחנן וייצמן:

אני,

עמנואל זלטס:

שיהיה בהחלטה,

ישראל קלרמן:

הוא חייב להחזיק את זה, אין ממ"ד שלא מחזיק מלמטה.

יוחנן וייצמן:

שנייה תראי את התוכנית צל, כי היא חשובה לי,

ישראל קלרמן:

אין כזה דבר, אין דבר כזה,

אורית אליהו:

תוכנית צל לממ"דים?

יוחנן וייצמן:

לכל הבניין.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ממ"ד, ממ"ד מחזיק את כל העמודה.

אורית אליהו:

תעלי רגע קומות מעל, אני אראה,

ישראל קלרמן:

גם היא תגיד אותו דבר, אין כזה דבר ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

נראה לי, נראה לי שלעמודה השנייה,

ישראל קלרמן:

ממ"ד,

אורית אליהו:

היא שינתה פה קצת פרטים, ו - , לא יודעת מה, בסדר, שישתדרו ביניהם.

ישראל קלרמן:

לא, אין לך מספיק מטרים, אין לך מספיק רוחב.

יוחנן וייצמן:

למה? יש פה.

ישראל קלרמן:

אין לך רוחב.

יואל שבת:

רגע, נסיים רק ברשותכם, את הנושא של המדרגות, הנושא של המדרגות, לפני הדיון אמרו המתנגדים כל התוכנית שמקובלת עליהם,

עמנואל זלטס:

מנש, כן,

יואל שבת:

הם רוצים, זה התוכנית שהם מבקשים, אנחנו את התוכנית הזאת,

ישראל קלרמן:

מטמיעים.

יואל שבת:

מטמיעים,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

(לא ברור) שזה יהיה חלק מההיתר,

יוחנן וייצמן:

לרשום לזה שלביות, אני חושב,

ישראל קלרמן:

זה בסדר. עכשיו יואל שאלה נוספת ששואל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

שלביות, קודם תבנו את המדרגות, אחרי זה תתחיל הלאה.

צביקה אסולין:

בדיוק,

ישראל קלרמן:

יואל,

יואל שבת:

תנאי לתחילת עבודות תוספת ההרחבה, לעמוד הממ"דים.

יוחנן וייצמן:

אישור עם פיקוח,

יואל שבת:

כל הנושא של המדרגות, עם פיתוח.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אורית אליהו:

אנחנו נוסיף את זה גם תנאי בהיתר.

ישראל קלרמן:

תנאי בהיתר, כן. שנייה,

עמנואל זלטס:

תנאי ראשון בהיתר,

ישראל קלרמן:

עוד שאלה יואל, שאל וייצמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המעבר.

ישראל קלרמן:

למה לא להעביר את הממ"ד לחזית?

אורית אליהו:

איפה לחזית?

יוחנן וייצמן:

אז אני, לא, איפה יש לעמוד, לעמודה אחרת.

צביקה אסולין:

לא, אילנית,

אורית אליהו:

איפה לחזית?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לכם מה, כי עמודה היא מפסידה ממ"דים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נושא המדרגות, אני לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות, המבקש,

צביקה אסולין:

מה שהם ביקשו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, צריך רק להסביר,

ישראל קלרמן:

פיתוח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את נושא המדרגות,

ישראל קלרמן:

לא נושא המדרגות, הפיתוח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אילנית.

צביקה אסולין:

תסבירי לגבי המדרגות, אילנית.

ישראל קלרמן:

פיתוח, פיתוח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

פיתוח המדרגות,

ישראל קלרמן:

פיתוח המדרגות, והכניסה לבניין,

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי לראות,

ישראל קלרמן:

יהיה ע"פ הנספח, שיוצג בוועדה, ויוטמע בתוך התוכנית.

יואל שבת:

לא, תגדילי טיפה.

יוחנן וייצמן:

עוד, עוד יופי.

יואל שבת:

אתה יכול לייצר פה עמודת ממ"דים, אתה יכול לייצר פה עמודת ממ"דים.

אורית אליהו:

שם יש לנו בעיה, כי יש לנו את הגישה לבניין, אין לי, אין לי איפה למקם.

יוחנן וייצמן:

תראי לנו אותה, בדמיון שלנו תראי לנו,

יואל שבת:

בגדול,

יוחנן וייצמן:

סקיצה.

יואל שבת:

כאילו לאלו אנחנו מייצרים. נכון?

אורית אליהו:

כן, כן, רגע, אני אלך.

יוחנן וייצמן:

זה לא מעניין אותי.

יואל שבת:

או פה.

אורית אליהו:

אפשר לייצר פה ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

יש,

צחי ברים:

הכי נורמאלי זה כאן, איפה שהיא עושה עכשיו.

יואל שבת:

אני יכול למקם עמודת ממ"דים לעמודה, בוודאי שנעשה.

יוחנן וייצמן:

ברור, לא, אבל חשש, פחדתי שאנחנו חוסמים שכנים פה לממ"דים.

אורית אליהו:

יש פה, יש פה אופציות לתכנון ממ"דים, זה לא,

ישראל קלרמן:

אוראל,

אורית אליהו:

כמה אפשר?

ישראל קלרמן:

מי שצריך להגיע הגיע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, יואל, חוץ מזה, חוץ מהנושא של המדרגות, מה עוד?

ישראל קלרמן:

מי?

אוריאל אלבז:

אמי ארבל.

יואל שבת:

אז תעשה את זה בהחלטה, שזה יהיה,

אורית אליהו:

שנייה, אז ככה, לגבי המדרגות.

ישראל קלרמן:

כן,

אורית אליהו:

אז אני רגע סוגרת.

ישראל קלרמן:

החלטה.

אורית אליהו:

לגבי המדרגות אנחנו, שנייה,

ישראל קלרמן:

חברים, החלטה. אורית בבקשה,

אורית אליהו:

לגבי המדרגות אנחנו מוסיפים את זה תנאי בהיתר, הם הגישו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תנאי לתחילת עבודות?

ישראל קלרמן:

כן,

אורית אליהו:

תנאי לתחילת עבודות, כן, אבל אנחנו נוסיף את זה תנאי שיירשם בהיתר,

עמנואל זלטס:

ואישור פיקוח שהם ביצעו.

אורית אליהו:

של אישור פיקוח שהם ביצעו את זה לפי כל הפרטים, לכל הדרישות ש - ,

ישראל קלרמן:

לפי מה שהוצג פה,

אורית אליהו:

מה שהם רצו,

ישראל קלרמן:

לפי מה שהוצג בוועדה,

אורית אליהו:

לפי מה שהוצג במעמד הוועדה. וגם המבקשים התחייבו לזה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, אין בעיה.

אורית אליהו:

עכשיו ככה לגבי הממ"ד, אין לנו, לעמודה הזאת אין לנו מיקום אחר מיטבי לממ"ד, יותר ממה שהוצג לנו.

ישראל קלרמן:

ובגלל שכל השכנים מעליה כן חתמו ורוצים את זה, ואנחנו מחפשים פתרונות מיגון לכל ה-, כמה שיותר דיירים, אז אנחנו,

עמנואל זלטס :

באיזון.

ישראל קלרמן :

אז מאשרים את זה. צריכים להדגיש שהיציאה, מה ש-, הם יוצאים כמו שאמר מנהל האגף יואל שבת, שלמעשה כבר מותר להם להרחיב, היציאה היא,

אורית אליהו :

מותר לאפשר גם מבואה של,

ישראל קלרמן :

לא, אני אומר, מה שהוא אמר, זה לא משנה את כל הממ"ד (לא ברור) מחוץ לזה, גם זה מותר להם. אז,

אורית אליהו :

נכון, נכון.

ישראל קלרמן :

אז תבליטי את זה ב-,

אורית אליהו :

אין בעיה, אני אוסיף את זה,

ישראל קלרמן :

בהחלטה.

אורית אליהו :

בהחלטה.

עמנואל זלטס :

או בתכנית צל שלהם,

צחי ברים :

או לחדד את זה שאנחנו מקבלים את ההחלטה לממ"ד בגלל המגורים למעלה,

עמנואל זלטס :

כן.

צחי ברים :

אבל צריך לחדד שהתשתית של הממ"ד למטה,

דובר לא מזוהה :

יואל אמר את זה.

צחי ברים :

היא צריכה להחזיק את כולם. זה ממילא,

ישראל קלרמן :

בסדר, גם עמנואל אמר את זה, אבל אני חשבתי שאין כזה דבר.

צחי ברים :

לא, זה ממילא, אבל אם מחר הוא לא ייתן להם לבנות, לא יודע מה,

ישראל קלרמן :

אין כזה דבר. אבל אין בעיה, אתה רוצה, (לא ברור) מאה אחוז, תודה רבה, תכניסי.

עמנואל זלטס :

אורית, תוסיפי.

אורית אליהו :

מה?

עמנואל זלטס :

שהממ"ד יהיה תשתית, ייבנה באופן שיהיה גם תשתית לדיירים מעל. זאת אומרת,

ישראל קלרמן :

אנחנו, תודה רבה.

אורית אליהו :

רק עוד דבר, בנוגע לטענות של רישוי עסקים, אנחנו לא זה. יש לנו פה רישיון עסק ואין לי מושג, הם דיברו,

ישראל קלרמן:

רישוי עסקים, הם טענו שיש להם, זה לא בא לדיון בפנינו. מאה אחוז, אנחנו, תודה רבה.

אורית אליהו:

לגבי הרשאה שהם דרשו קודם, מה אנחנו,

ישראל קלרמן:

זה כן, יואל אמר, אין שום בעיה.

עמנואל זלטס:

או קודם או זה, מה ש-,

ישראל קלרמן:

שלום עקיבא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אמרת על השער?

ישראל קלרמן:

אורית, יואל, תגיד לה איך אמרת את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על השער.

אורית אליהו:

הדלת תיפתח,

ישראל קלרמן:

הדלת של מילוט למקלט תהיה,

דובר לא מזוהה:

או על ידי,

אורית אליהו:

או פתיחה פנימה,

דובר לא מזוהה:

או על ידי,

אורית אליהו:

או לתת קודן.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) שתאפשר פתיחה לבפנים, או לחלופין על ידי קודן.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

סליחה, צריך להיות עכשיו הדיון של (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

רגע, מה הולך? מי כל זה?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) 6,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, שניה. מה?

דוברת לא מזוהה:

למה לא? שיבוא 6, לפי הסדר.

דליה אלפסי:

רגע, אבל (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

אין סדר, אנחנו קובעים את הסדר.

נלי צדוק:

מי אמר לכם להיכנס?

ישראל קלרמן:

גברת שמואלי, תחכו בחוץ בבקשה. תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עוד לא הגענו לתיק הזה, אנחנו בתיק הקודם.

ישראל קלרמן:

תודה, תודה, תודה. לא סדר ולא בטיח.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) יש לו שלושה אנשים.

נלי צדוק:

אבל אנחנו באמצע דיון, הוא לא רואה?

ישראל קלרמן:

שמעון, תודה. תישארו אתם. עמנואל, עקיבא, בסדר. מי הם, שלכם?

עקיבא ברוך:

כן. זה הצוות המקצועי, האדריכל.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, בסדר גמור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל עוד לא הציגו את התיק.

עמנואל זלטס:

מיטל, אסנת,

ישראל קלרמן:

לא צריך להציג את התיק, זה הורקניה, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

לא, מיטל, אסנת, אתה לא רוצה אותם?

ישראל קלרמן:

הם פה, מיטל פה.

מיטל שקולניק:

אני פה.

ישראל קלרמן:

שבו רגע, תעשו טובה, תנו לי לסיים את המילה האחרונה. אורית, מה (לא ברור) ?

אורית אליהו:

מה?

ישראל קלרמן:

מה היה המילה האחרונה שדיברנו?

אורית אליהו:

לא, דיברנו על הקודן. או שיעשו דלת,

דליה אלפסי:

כן, אמרו.

ישראל קלרמן:

בסדר, כתבת?

אורית אליהו:

כן, כתבתי.

ישראל קלרמן:

יופי, תודה רבה.

אורית אליהו:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אנחנו עוברים לתיק,

יהודה פרוידינגר:

שיבקשו מהמשאיות,

ישראל קלרמן:

בסדר יום,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) לבוא בשעות היום.

סיום הדיון